

213.

Vyhláška předsedy vlády

ze dne 29. září 1939

o úpravě hospodaření s obilím, rýží, mlýnskými výrobky a výrobky z mouky, luštěninami, olejnatými plodinami, olejnatými semeny a krmivý.

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivý, vyhláší:

§ 1.

Hospodaření obilím, rýží, mlýnskými výrobky a výrobky z mouky, luštěninami, olejnatými plodinami, olejnatými semeny a krmivý se upravuje takto:

§ 2.

(1) Podle této vyhlášky se rozumějí:

a) obilím:

všechny druhy vyláčené i nevymláčené pšenice, žita, ječmene, ovsa, pohanky a prosa, všechny druhy vyluštěné nebo nevyluštěné (dozralé) kukuřice, směsi dvou nebo více druhů obilí,

b) rýží:

rýže všeho druhu,

c) mlýnskými výrobky:

mouka a jiné mlýnské výrobky z obilí, rýže a luštěnin,

d) výrobky z mouky:

chléb, pečivo (s výjimkou trvanlivého pečiva jako sucharů, keksů, oplatek atd.) a těstoviny,

e) luštěninami:

suchý hrách, čočka, jedlé fazole a směsi těchto luštěnin,

f) olejnatými plodinami a olejnatými semeny:

řepka, řepice, hořčice, lněné, konopné semeno a mák,

g) krmivý:

prosné omelky, krmné mouky, otruby a šroty všeho druhu, sušená řepa ke krmení, řepné řízky sušené, pokrutiny, sladový květ, denaturovaný cukr ke krmení, melasa ke krmení, melasová krmiva všeho druhu, čirok, vikev, krmné fazole (boby), peluška, lupina, sušené pivovarské kvasnice, sušené mláto

všeho druhu, sušené výpalky všeho druhu, krmiva živočišného původu, sušené ryby, kostní moučky a dále směsi. Těmito se rozumějí směsi vyjmenovaných krmiv, nevyjmenovaných krmiv, obilí, luštěnin, bez zřetele k tomu, které z těchto druhů zboží a jak jsou dohromady smíšený.

(2) Krmivý podle odstavce 1, písm. g) se rozumějí také veškeré pomocné látky, které jsou podle své povahy způsobilé k výrobě krmiv, jakož i veškeré krmivové směsi, bez zřetele k tomu, zda obsahují krmiva nebo pomocné látky, podléhající této vyhlášce. Ministerstvo zemědělství může stanovit, co je pokládati za pomocné látky.

§ 3.

Hospodařením zbožím uvedeným v §§ 1 a 2 se pověřuje Obilní společnost, zřízená podle vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivý, ve znění vládních nařízení je měnících a doplňujících, v dalším „Společnost“.

§ 4.

Společnosti přísluší

a) upravovati zachycení, udržování zásob a rozdělování zboží uvedeného v §§ 1 a 2 a, vyjímajíc olejnaté plodiny a olejnatá semena, upravovati jeho opracování a zpracování,

b) upravovati zásobování obyvatelstva potravinami uvedenými v §§ 1 a 2,

c) upravovati zásobování chovatelů zvířectva krmivý uvedenými v §§ 1 a 2,

d) podávati návrhy na stanovení cen zboží uvedeného v § 1 a 2, bez újmy jejího dosaďadního práva stanovití ceny se souhlasem nejvyššího úřadu cenového (vládní nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb.).

§ 5.

(1) Společnost se současně pověřuje výhradním právem vykupovati a dodávati obilí, luštěniny, olejnaté plodiny a olejnatá semena, dále vykupovati krmiva přímo od zemědělských podniků a je dodávati.

(2) Společnost jest povinna řídití se při tom pokyny ministerstva zemědělství, jež jí budou dány v dohodě s vyživovací radou.

§ 6.

Společnost může se souhlasem ministerstva zemědělství pověřiti obchodním provádě-

ním úkolů jí svěřených jiné osoby nebo podniky.

§ 7.

(1) Zkrmování pšenice, žita, olejnatých plodin a olejnatých semen, jakož i výrobků z nich, které jsou způsobitelné k lidské výživě, jest zakázáno.

(2) Z tohoto zákazu jsou vyňaty

a) zadní obilí, které je nezpůsobitelné k lidské výživě,

b) zkažené obilí, jehož jakost se neodvratnými škodlivými vlivy tak změnila, že jeho použití k účelům lidské výživy nebo k technickým účelům není již možné, bylo-li k tomu uděleno výslovné povolení, které vydává na žádost příslušný okresní úřad,

c) obilní směsi, mimo směsi pšenice s žitem.

(3) Obilní směsí podle odstavce 2, písm. c) se rozumí každá směs pšenice nebo žita s jinými plodinami a každá směs těchto plodin s jinými druhy obilí, pokud tyto směsi takto vyrostly a byly sklizeny.

§ 8.

(1) Pěstitelé pšenice, žita, olejnatých plodin a olejnatých semen (s výjimkou máku) jsou povinni dodat Společnosti veškeré tyto sklizené plodiny, jež jim jako samozásobitelům zbývají po uspokojení vlastní potřeby (§ 11). Pokud pěstitelé chtějí prodati jiné druhy obilí, luštěniny, mák nebo krmiva, musí je rovněž dodatí výhradně Společnosti.

(2) Pěstitelé smějí bez zřetele na dodávkovou povinnost podle odstavce 1, věta první spotřebovati z výtěžku své sklizně osivo potřebné k podzimnímu a jarnímu setí v množství, jež určí ministerstvo zemědělství.

§ 9.

Kdo doveze zboží uvedené v §§ 1 a 2 z ciziny, pokud toto právo již nepřísluší výhradně Společnosti, je povinen do tří dnů po celním projednání písemně ohlásiti Společnosti druh, množství a váhu zboží a podrobiti se opatřením Společnosti.

§ 10.

(1) K odběru chleba [pečiva — § 2, odst. 1, písm. d) —] a mouky opravňují odběrní listky na chléb podle připojených vzorů; vydávají je obce osobám oprávněným k odběru (přílohy č. 1 až 5).

(2) K odběru krup, krupice, krupek, rýže a těstovin opravňují odběrné listky na potraviny podle přiloženého vzoru (příloha č. 6); vydávají je obce osobám oprávněným k odběru. Ministerstvo zemědělství vyhláší čas od času druh a množství potravin, které mají býti vydány na jednotlivé ústřížky.

§ 11.

(1) Samozásobitelům se zásadně nevydávají odběrní listky na potraviny. Samozásobiteli jsou také osoby, které pěstují pšenici nebo žito jen pro vlastní spotřebu. Ustanovení § 10, odst. 1 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 210 Sb., kterou se stanoví všeobecné zásady pro úpravu hospodaření potravinami a krmivy, platí zde obdobně.

(2) Samozásobitelé smějí spotřebovati jimi vypěstovanou pšenici a žito pouze v množství, které stanoví Společnost se souhlasem ministerstva zemědělství.

(3) Může-li samozásobitel prokázati, že množství vypěstovaná ve vlastním podniku nedosahují nejvyšších množství, která byla stanovena pro ostatní osoby, oprávněné k odběru, obdrží potřebný počet odběrních listků. Jestliže se zásobení z vlastního podniku stane opět možným, je povinen vrátiti obci příslušné odběrní listky.

(4) Samozásobitelé, kteří nevyrobějí ve vlastním podniku chléb (pečivo), smějí si dáti zpěci výrobky získané v námezdním mletí.

§ 12.

Ministerstvo zemědělství může povoliti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 13.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 14.

Oprávnění Společnosti na základě vládního nařízení č. 137/1934 Sb. z. a n., ve znění vládních nařízení je měnících a doplňujících, zůstávají nedotčena, pokud nejsou v rozporu s ustanoveními této vyhlášky.

§ 15.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.